

Recomandarea AAC pentru o reformă a politicii în domeniul acvaculturii

AAC 2024-04

Iulie 2024

Consiliul consultativ pentru acvacultură (AAC) își exprimă recunoștința pentru sprijinul financiar oferit de UE

Index

Index.....	2
I. Context.....	4
II. Justificare	7
III. Concluzii	14

Lista acronimelor

AAC	Consiliul consultativ pentru acvacultură
CCC	Centrul Comun de Cercetare
CCD	Cadrul de colectare a datelor
CCE	Curtea de Conturi Europeană
CCP	Consiliul consultativ pentru piață
CPME	Cadrul de performanță și evaluare
CSTEP	Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit
DASM	Directiva privind amenajarea spațiului marin
DCA	Directiva-cadru privind apa
DCSMM	Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”
FEAMPA	Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură
FEPa	Federația Europeană a Producătorilor de Acvacultură
MAA	Mecanismul de asistență pentru acvacultură
OCP	Organizarea comună a pieței
OIP	Organizație interprofesională
OP	Organizație de producători
OSE	Orientările strategice ale Comisiei Europene pentru perioada 2021 - 2030
PCP	Politica comună în domeniul pescuitului
PPC	Planul de producție și comercializare
PSNM	Planul strategic național multianual
RDA	Regulamentul privind durabilitatea acvaculturii
RPA	Reforma politicii în domeniul acvaculturii
SM	Stat membru
TFUE	Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene

Principalele referințe din Recomandare

[Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene](#)

[Politica comună în domeniul pescuitului](#)

[Organizarea comună a pieței](#)

[Cadrul de colectare a datelor](#)

[Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură](#)

[Directiva-cadru privind apa](#)

[Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”](#)

[Directiva privind amenajarea spațiului marin](#)

[Directiva privind păsările](#)

[Directiva privind habitatele](#)

[Orientările strategice ale Comisiei Europene pentru o acvacultură mai sustenabilă și mai competitivă în](#)

[UE](#)

I. Context

1. Cadrul actual al politicii UE în domeniul acvaculturii

1.1 Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE)

În articolul 4, TFUE¹ include agricultura și pescuitul ca domenii principale; articolul 38 prevede că Uniunea definește și pune în aplicare o politică agricolă și piscicolă comună; iar articolul 40 solicită instituirea unei organizări comune a produselor agricole.

TFUE nu face nicio referire expresă la acvacultură în dispozițiile privind pescuitul și agricultura, însă produsele de acvacultură intră în domeniul de aplicare al Anexei 1, deoarece aceasta include produsele de cod NC 3 și 16.

Prin urmare, TFUE nu face distincție între agricultură și pescuit, dar dispozițiile privind „politica comună” și „produsele comune” acoperă produsele enumerate în Anexa 1.

În acest sens, Consiliul consultativ pentru acvacultură (AAC) concluzionează și presupune că recomandarea privind reforma politicii în domeniul acvaculturii (RPA) respectă dispozițiile relevante din TFUE.

AAC recomandă includerea acvaculturii ca domeniu principal în următoarea revizuire a TFUE.

1.2 Politica comună în domeniul pescuitului (PCP)

Inițial, PCP a făcut parte din politica agricolă și piscicolă comună, dar în 1970 și-a dezvoltat o identitate separată sub forma PCP.

La 26 aprilie 2000, Comisia a decis că acvacultura nu este eligibilă în temeiul regulamentului privind dezvoltarea rurală, chiar dacă este o activitate agricolă a stocurilor private².

Comunicarea Comisiei privind acvacultura, adoptată în 2009, a identificat principalele obstacole în calea dezvoltării acvaculturii și a subliniat necesitatea de a lua în considerare acvacultura în cadrul reformei PCP din 2013³.

Reforma PCP⁴ a inclus articolul 34 privind „Promovarea acvaculturii durabile” pentru a contribui la securitatea alimentară și la aprovizionarea cu alimente, la creștere economică și la ocuparea forței de muncă și mandatează:

- Comisia să adopte orientări strategice fără caracter obligatoriu pentru dezvoltarea unei acvaculturi durabile;
- Statele membre (SM) să elaboreze planuri strategice naționale multianuale (PSNM) bazate pe orientările strategice;
- Comisia să colaboreze cu SM pentru a face schimb de bune practici prin intermediul unei metode deschise de coordonare a măsurilor cuprinse în PSNM; și
- Comisia să încurajeze schimbul de bune practici și să faciliteze coordonarea măsurilor naționale prevăzute în PSNM.

¹ Versiunea consolidată a *Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene*, 2012

² Raport privind acvacultura în Uniunea Europeană, Parlamentul European, 2002

³ Construirea unui viitor durabil pentru acvacultură, COM(162) 2009

⁴ Regulamentul PCP 1380/2013

Comisia/SM au adoptat orientări strategice/PSNM-uri în 2002 (Strategie de dezvoltarea durabilă a acvaculturii europene), 2009 (Construirea unui viitor durabil pentru acvacultură - Un nou impuls pentru strategia pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii europene), 2013 (Orientări strategice pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii UE) și 2021 (Orientări strategice pentru o acvacultură mai sustenabilă și mai competitivă în UE pentru perioada 2021-2023).

În 2023, Comisia a instituit Mecanismul de asistență pentru acvacultură (MAA) pentru a sprijini punerea în aplicare a orientărilor strategice, însă orientările nu sunt obligatorii.

Acvacultura intră în competența exclusivă a UE numai în ceea ce privește măsurile financiare și de piață⁵. În ceea ce privește alte aspecte, aceasta intră în sfera de competență partajată între UE și SM, cu condiția respectării principiilor subsidiarității și proporționalității. Competența partajată privind acvacultura a fost exercitată în principal la nivelul statelor membre, UE jucând doar un rol de coordonare strategică a politicilor, în conformitate cu Regulamentul PCP.

Articolul 25 se referă la „Cerințe privind datele pentru gestionarea pescuitului”, iar articolul include date pentru evaluarea performanței socioeconomice a acvaculturii.

Articolul 35 prevede instituirea unei „Organizări comune a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură”.

Articolul 43 prevede instituirea unui „Consiliu consultativ pentru acvacultură (AAC)”. AAC furnizează Comisiei și SM recomandări cu privire la aspectele de politică. Reguli suplimentare privind funcționarea consiliului (consiliilor) consultativ(e) sunt stabilite în regulamentele delegate ale Comisiei⁶.

1.3 Organizarea comună a pieței (OCP)

OCP⁷ pentru produsele pescărești și de acvacultură stabilește - printre altele - un cadru juridic pentru informarea consumatorilor, standardele de piață, organizațiile de producători (OP) și organizațiile interprofesionale (OIP).

Cadrul juridic pentru OP-uri și OIP-uri include un regulament de punere în aplicare privind recunoașterea OP-urilor și OIP-urilor⁸ un regulament de punere în aplicare⁹ privind planurile de producție și comercializare (PPC) și o recomandare a Comisiei¹⁰ privind stabilirea și punerea în aplicare a PPC.

1.4 Cadrul de colectare a datelor (CCD)

Regulamentul CCD¹¹ stabilește un cadru pentru colectarea și gestionarea datelor în sectorul pescuitului (și al acvaculturii). O decizie delegată a Comisiei¹² specifică datele care trebuie colectate cu privire la acvacultură, iar o decizie de punere în aplicare a Comisiei¹³ stabilește pragurile pentru colectarea datelor.

---

⁵ Ibid. articolul 1 (1) (b)

⁶ Regulamentele delegate 2015/242 și 2022/204 ale Comisiei

⁷ Regulamentul OCP 1379/2013

⁸ Regulamentul de punere în aplicare 1419/2013 al Comisiei

⁹ Regulamentul de punere în aplicare 1418/2013 al Comisiei

¹⁰ Recomandarea Comisiei (2014/117)

¹¹ Regulamentul CCD 2017/1004

¹² Decizia delegată 2021/1167 a Comisiei

¹³ Decizia de punere în aplicare 2021/1168 a Comisiei

1.5 Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură (FEAMPA)

Dezvoltarea sectorului acvaculturii și pescuitului din UE este sprijinită financiar de FEAMPA¹⁴. Producția de acvacultură și prelucrarea și comercializarea produselor sale sunt incluse în prioritatea 2 a FEAMPA.

1.6 Politici orizontale ale UE

Politicele orizontale privind, de ex., protecția mediului, sănătatea umană și animală și agricultura ecologică au un impact semnificativ asupra dezvoltării acvaculturii.

Următoarele directive de mediu au un impact deosebit asupra accesului sectorului acvaculturii la apă și spațiu: Directiva-cadru privind apa (DCA)¹⁵, Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin (DCSMM)¹⁶, Directiva privind amenajarea spațiului marin (DASM)¹⁷, Directiva privind păsările¹⁸, și Directiva privind habitatele¹⁹.

Directivele orizontale nu iau în considerare faptul că sectorul acvaculturii din UE este format în principal din microîntreprinderi și întreprinderi mici care se confruntă cu aceleași cerințe ca și întreprinderile mai mari.

1.7 Legislația și guvernarea SM privind acvacultura

Legislația și guvernarea SM privind acvacultura sunt la nivel național sau subnațional și sunt considerate de sectorul acvaculturii drept o barieră importantă în calea creșterii și dezvoltării sectorului.

Cadrul actual al politicii UE în domeniul acvaculturii este prezentat mai jos.

Tratatul privind Uniunea Europeană include acvacultura

Regulamentul FEAMPA	Regulamentul CCD	Regulamentul PCP	Regulamentul OCP
	Decizie delegată	Obiective	Obiective
	Decizia de punere în aplicare	Orientări CE fără caracter obligatoriu	Informații pentru consumatori
		SM PSNM	Standarde de piață
		Cele mai bune practici pentru schimbul între SM	Organizații de producători (OP)
		Coordonare CE PSNM	Regulamente de punere în aplicare OP
		Regulamente delegate AAC	Recomandările Com. OP

Politici orizontale ale UE și legislație/guvernare a SM privind acvacultura

2. Impactul și eficiența politicilor

Au trecut mai bine de două decenii de când Comisia a publicat prima Strategie de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene în 2002²⁰. Strategia a abordat o încetinire a creșterii și a vizat creșterea producției de acvacultură, soluționarea conflictelor privind accesul la spațiu și îmbunătățirea guvernanței.

¹⁴ FEAMPA 2017/1004

¹⁵ DCA, 2000/60

¹⁶ DCSMM, 2008/56

¹⁷ DASM, 2014/89

¹⁸ Directiva privind păsările, 2009/147

¹⁹ Directiva privind habitatele, 92/43

²⁰ COM(2002) 511 final

În 2009, Comisia a concluzionat²¹ că volumul producției de acvacultură din UE a stagnat și că principalele obstacole includ accesul la spațiu, apă și guvernare. Aceste concluzii au fost repetate în orientările strategice din 2013 și din nou în orientările strategice din 2021, alături de inițiative de îmbunătățire a stării de întreținere și de reducere a impactului asupra mediului.

AAC salută propunerea Comisiei de a realiza anchete anuale pentru a monitoriza progresele și impactul actualelor instrumente ale UE²² și anticipează o discuție a rezultatelor primei anchete în primăvara anului 2024.

În plus, AAC ia act de evaluarea aprofundată care urmează a fi lansată în 2025, de numărul de orientări ale Comisiei care nu au fost încă puse în aplicare și de evaluarea din 2029 a orientărilor strategice.

AAC are încredere că Comisia va realiza acțiunile prevăzute în orientările strategice și este de acord că orientările Comisiei vor aborda problemele-cheie legate de acvacultură.

AAC subliniază că Parlamentul European, Comitetul Economic și Social European, Comitetul Regiunilor și Consiliul UE sprijină, de asemenea, orientările strategice.

Raportul special recent al Curții de Conturi Europene (CCE)²³ a concluzionat că SM au înregistrat progrese limitate în atingerea țintelor de producție în domeniul acvaculturii, că producția a stagnat, că ocuparea forței de muncă în acvacultură a scăzut și că nu există indicatori disponibili pentru a monitoriza durabilitatea acvaculturii din UE. În 2014, CCE a concluzionat că măsurile SM menite să sprijine dezvoltarea durabilă a acvaculturii nu au fost bine concepute și puse în aplicare²⁴. AAC constată că este necesar un cadru politic coerent și favorabil pentru ca sectorul și societatea să beneficieze de schemele de ajutor public.

Rămâne faptul că volumul producției de acvacultură a UE a stagnat din 2000, că obiectivul PCP privind promovarea unei acvaculturi durabile care să contribuie la securitatea alimentară și a aprovizionării cu alimente, la creștere economică și la ocuparea forței de muncă nu a fost atins și că rata de autosuficiență a UE în ceea ce privește produsele acvatice a atins cel mai scăzut nivel în 2021, respectiv 38 %²⁵.

AAC remarcă faptul că programele de lucru ale Președinției Consiliului din majoritatea SM includ secțiuni privind agricultura și pescuitul, dar nu și acvacultura și că mesele rotunde anuale din decembrie cu comisarul DG MARE nu includ acvacultura pe ordinea de zi.

II. Justificare

3. Necesitatea unui nou cadru politic privind acvacultura

Orientările strategice motivează necesitatea unei noi strategii și concluzionează că „o abordare strategică și pe termen lung pentru creșterea durabilă a acvaculturii din UE este, prin urmare, mai relevantă astăzi decât oricând”.

---

²¹ COM(2009) 162 final

²² Orientări strategice ale Comisiei, SM PSNM, schimb de bune practici

²³ Politica UE în domeniul acvaculturii, Curtea de Conturi Europeană, 2023

²⁴ Eficacitatea sprijinului acordat pentru acvacultură prin Fondul european pentru pescuit, Curtea de Conturi Europeană, 2014

²⁵ The EU Fish Market 2023 (Piața de pește din UE 2023), EUMOFA

Acvacultura depinde de accesul la bunurile comune (de ex., ape deschise, zone de coastă, apă dulce, situri), iar concurența crescândă cu alți utilizatori necesită un nou cadru politic pentru a sprijini dezvoltarea strategică a sectorului.

AAC și instituțiile UE menționate anterior sprijină OSE.

Consiliul a concluzionat recent că este necesar să se acorde prioritate acvaculturii și că acest lucru este esențial pentru a asigura furnizarea de alimente nutritive, sănătoase și sigure, pentru a reduce dependența ridicată a UE de importurile de produse acvatice și pentru a crea oportunități economice și locuri de muncă²⁶. De asemenea, este necesar să se acorde prioritate asigurării bunăstării animalelor și protecției mediului, atât pentru producția UE, cât și pentru produsele acvatice importate.

Acest lucru conduce la concluzia că actualul cadru de politică și măsurile Uniunii nu s-au dovedit eficiente în deblocarea potențialului sectorului acvaculturii din UE.

AAC constată că principala problemă este prioritatea politică redusă acordată acvaculturii în SM în comparație cu agricultura și pescuitul, iar cauza principală este lipsa angajamentului politic al SM de a dezvolta o acvacultură durabilă la nivelul Uniunii. Consecința este eșecul punerii în aplicare a politicilor:

1. orientările strategice neobligatorii au un impact limitat asupra legislației/guvernării SM, asupra utilizării subvențiilor UE și asupra dezvoltării sectorului;
2. Deficiențe ale PSNM în ceea ce privește conținutul și punerea în aplicare;
3. nu au fost instituite măsuri de monitorizare eficiente și în timp util; și
4. obiectivul politic de promovare a acvaculturii durabile nu este măsurabil.

AAC concluzionează că este necesară o RPA pentru a depăși eșecurile politicii.

4. Reforma politicii în domeniul acvaculturii

RPA consideră că acvacultura este comparabilă cu agricultura, deoarece sectoarele împărtășesc aceleași incertitudini comerciale, cu precizarea că acvacultura este mai expusă la concurența produselor acvatice importate.

AAC are o opinie împărțită cu privire la PCP. „Alte grupuri de interese” favorizează alinierea agriculturii, pescuitului și acvaculturii într-o nouă politică alimentară comună globală, în timp ce „reprezentanții organizațiilor sectoriale” favorizează instituirea unei politici comune separate în domeniul acvaculturii. RPA nu include o recomandare privind PCP.

Obiectivele RPA recomandate sunt de a spori angajamentul factorilor de decizie politică din SM față de acvacultură, împreună cu aspectele legate de durabilitate, inclusiv bunăstarea animalelor și protecția mediului, de a depăși eșecurile politice actuale și de a pregăti sectorul acvaculturii din UE pentru o politică alimentară comună, astfel cum a fost propusă de IPES²⁷ și recomandată anterior de AAC. RPA include:

1. stabilirea unui regulament privind durabilitatea acvaculturii (RDA);
2. stabilirea unui nou regulament OCP privind produsele de acvacultură;

²⁶ Concluziile Consiliului privind noile orientări strategice ale UE, PECHÉ 270, 2022

²⁷ Towards a Common Food Policy for the European Union (Către o politică alimentară comună pentru Uniunea Europeană), 2019

3. modificarea cadrului juridic pentru OP și OIP;
4. stabilirea unui nou act juridic privind un cadru de performanță și evaluare (CPME); și
5. îmbunătățirea coerenței dintre obiectivele politicii în domeniul acvaculturii și directivele de mediu ale UE.

AAC propune următoarea foaie de parcurs pentru RPA:

	2025	2026	2027
1. RDA			
2. CPME			
3. Regulamentul OCP privind acvacultura			
4. Cadrul juridic OP/OIP			
5. Coerența dintre acvacultură și directivele de mediu ale UE			

Recomandarea privind RPA și elementele sale trebuie să fie îmbunătățită în continuare.

Ar trebui examinată conformitatea juridică cu tratatele Uniunii și cu principiile subsidiarității și proporționalității. AAC constată că RPA este eficace și eficientă în îndeplinirea obiectivelor, relevantă pentru situația actuală și pentru noile provocări și oportunități, coerentă cu alte politici ale UE și că are valoare adăugată la nivelul UE.

Sucesiunea acțiunilor de punere în aplicare și a etapelor trebuie analizată cu atenție.

5. Elementele reformei politicii în domeniul acvaculturii

5.1 Instituirea unui regulament privind durabilitatea acvaculturii (RDA)

Strategia „De la fermă la consumator” include o propunere legislativă privind un cadru pentru sisteme alimentare durabile, care să accelereze și să faciliteze tranziția către sisteme alimentare mai echitabile și mai durabile în UE.

RDA ar trebui să fie un regulament-cadru axat pe patru elemente-cheie.

Obiectivul principal al RDA este de a asigura condiții de concurență echitabile și de a contribui la asigurarea durabilă a securității alimentare pe termen lung în ceea ce privește produsele de acvacultură. Prin urmare, RDA ar trebui să stabilească obiective cuantificate și în creștere progresivă pentru aprovizionarea cu produse de acvacultură durabile, luând în considerare diferitele tipuri de acvacultură din UE.

Pentru a oferi orientări și a monitoriza progresele, RDA ar trebui să mandateze introducerea unor obiective clare pentru un set de indicatori-cheie de durabilitate (de mediu, de viabilitate economică, sociali și de bunăstarea animalelor).

Un sistem alimentar durabil ar trebui să promoveze consumul durabil. Acest aspect este parțial abordat în propunerea de regulament privind noile OCP în domeniul produselor de acvacultură, însă RDA ar trebui să solicite includerea criteriilor de durabilitate în achizițiile publice de produse de acvacultură.

Disponibilitatea ajutorului public ar trebui să fie legată de atingerea obiectivelor de durabilitate.

În cele din urmă, RDA ar trebui să mandateze stabilirea unui cadru de performanță și evaluare (CPME).

Temeiul juridic pentru RDA ar trebui să fie articolele 43 și 114 din TFUE.

5.2 Cadru de performanță și evaluare (CPME)

CPME, obligatoriu din punct de vedere juridic, vizează depășirea eșecurilor actuale de punere în aplicare a politicilor prin introducerea unui cadru solid pentru monitorizarea progreselor și a impactului RPA.

CPME trebuie să ia în considerare solicitarea Consiliului ca o creștere a sarcinii administrative a colectării datelor pentru indicatori să fie evitată în cea mai mare măsură posibilă²⁸ prin mijloace compatibile cu necesitatea de a îmbunătăți protecția mediului și bunăstării animalelor.

Orientările strategice ale Comisiei recomandă ca fiecare SM să adopte un singur act legislativ privind acvacultura și să înființeze o singură autoritate națională pentru acvacultură. AAC consideră că respectarea orientărilor va ușura sarcina administrativă a SM.

Anchetă anuală pentru monitorizarea progreselor înregistrate în ceea ce privește obiectivele cantitative de creștere ale SM

Ancheta utilizează indicatori de performanță și indicatori de referință pentru perioada 2016-2020. Ancheta ar trebui să fie lansată pentru prima dată în 2024²⁹.

Creșterea semnificativă a volumului în acvacultură este definită de patru etape importante:

Este nevoie de 1-3 ani pentru a atinge fiecare etapă, iar sondajul urmărește să ia în considerare acest decalaj de timp atunci când evaluează progresele înregistrate în atingerea obiectivelor cantitative de creștere ale SM.

Prima etapă include zece indicatori bazați pe cadrele de colectare a datelor sau pe publicațiile existente:

Decizie delegată CCD	Finanțarea FEAMPA	Rapoartele anuale ale EUMOFA
1. Ponderea vânzărilor pe specie (kg)	7. Investiții productive (€)	9. Rata de autosuficiență a produselor acvatice (%)
2. Vânzări brute pe specie (€)	8. Inovații (€)	10. Deficitul comercial (€)
3. Investiții (€)		
4. Hrană pentru pești utilizată (kg)		
5. Număr de întreprinderi (număr)		
6. Ocuparea forței de muncă (număr)		

²⁸ Concluziile Consiliului privind Raportul special al Curții de Conturi Europene privind politica în domeniul acvaculturii, 6023/24, 2024

²⁹ Scrisoarea Comisiei către AAC, 2023

A doua etapă include cinci indicatori suplimentari care solicită SM să colecteze date suplimentare. AAC constată că datele sunt disponibile, dar că ar putea fi necesară colectarea lor de la diferite autorități ale SM. AAC subliniază importanța acestor indicatori suplimentari, deoarece furnizează informații esențiale privind accesul sectorului la spațiu și apă, care este identificat ca o barieră importantă în calea creșterii și dezvoltării.

Indicator	Sursa datelor
1. Noi licențe ³⁰ pentru fermele de acvacultură (număr și suprafață km ² pentru fermele marine)	HARTA UE
2. Zone alocate pentru acvacultura marină și de apă dulce (km ² și % din apele acoperite de DCA)	
3. Zone alocate pentru acvacultura marină (km ² și % din apele acoperite de DCSMM)	
4. Situația producției din zonele 3 și 4 în conformitate cu dispozițiile din Anexa IV 1.2 la DCA	

Cei patru indicatori ar trebui să fie incluși în tabelul 10 din Decizia delegată 2021/1167 a Comisiei.

Stabilirea de indicatori și obiective pentru acvacultura durabilă

Stabilirea de indicatori și obiective a fost, de asemenea, propusă de CCE³¹ și de Centrul Comun de Cercetare³². AAC consideră că este esențial să se formalizeze și să se pună în aplicare obiective de durabilitate, astfel încât acestea să fie integrate cu obiectivele de creștere.

Documentul de orientare al Comisiei privind performanța de mediu va defini indicatorii de mediu și va lua în considerare activitatea desfășurată cu privire la indicatorii pentru acvacultură de către Centrul Comun de Cercetare în contextul Sistemului UE de monitorizare a bioeconomiei și rapoartele Comitetului științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP) care identifică indicatorii de durabilitate pentru acvacultură³³.

Un document de cercetare a identificat recent criteriile pentru alegerea indicatorilor și propune un set de indicatori³⁴, Centrul Comun de Cercetare (CCC) propune un cadru de evaluare a durabilității pentru un sistem alimentar larg³⁵, CSTEP propune criterii și indicatori pentru încorporarea aspectelor legate de durabilitate în standardele de comercializare din cadrul OCP³⁶, AAC și Consiliul consultativ pentru piață (CCP) recomandă ca CSTEP să propună indicatori privind durabilitatea economică și pragurile corespunzătoare la nivel de fermă și de sector³⁷, iar Federația Europeană a Producătorilor de Acvacultură (FEPA) propune criterii pentru piscicultura durabilă a peștilor cu înotătoare³⁸.

AAC recomandă indicatori privind bunăstarea animalelor și subliniază importanța ca indicatorii de durabilitate să ia în considerare standardele pentru o acvacultură responsabilă elaborate și gestionate de Platforma UE privind bunăstarea animalelor, Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor și Consiliul pentru gestionarea acvaculturii (ASC)³⁹.

³⁰ Termenul „licențe” include autorizațiile, concesiunile etc., necesare pentru înființarea și funcționarea unei ferme de acvacultură

³¹ Politica UE în domeniul acvaculturii, Curtea de Conturi Europeană, Raport special, 2023

³² Concepte pentru un sistem alimentar durabil al UE, Centrul Comun de Cercetare, 2022

³³ Răspunsul Comisiei Europene la Raportul special al Curții de Conturi Europene privind acvacultura, 2023

³⁴ Realizarea unui portal web cu indicatori de durabilitate a acvaculturii pentru public, *Frontiers in Sustainable Food Systems*, E. Mikkelsen et al, 2021

³⁵ Ibid Centrul Comun de Cercetare, 2022

³⁶ CSTEP-20-05

³⁷ Recomandare comună AAC/CCP, iulie 2023.

³⁸ Criterii tehnice de selecție pentru piscicultura peștilor cu înotătoare, FEPA, 2022

³⁹ asc-aqua.org

AAC propune ca indicatorii de performanță și de durabilitate să fie publicați de Comisie pe un tablou de bord public, ca rapoartele economice ale CSTEP privind sectorul acvaculturii din UE să fie publicate anual și să includă un capitol privind eficiența politicii UE în domeniul acvaculturii pe baza indicatorilor de mai sus.

Monitorizare periodică pentru a evalua progresele înregistrate în cadrul PSNM/orientărilor strategice

Monitorizarea s-ar putea baza pe două chestionare.

Anexa la orientările strategice propune acțiuni specifice din partea Comisiei, a SM și a AAC.

Primul chestionar ar putea fi o monitorizare a acțiunilor enumerate în Anexă.

Al doilea chestionar este o continuare a PSNM, folosind un nou model. AAC propune elaborarea unui model mai „măsurabil” pentru rezumatul în limba engleză al PSNM în ceea ce privește obiectivele, măsurile și calendarul necesare pentru atingerea acestora. Acest lucru este esențial pentru a avea o monitorizare eficientă a progreselor înregistrate în cadrul PSNM, iar modelul ar trebui să ia în considerare indicatorii propuși mai sus.

AAC remarcă faptul că orientările strategice actuale acoperă un deceniu și includ mai multe acțiuni, dar nu includ un calendar. AAC propune împărțirea orientărilor în perioade de 3 ani pentru a asigura o abordare mai bine direcționată și efectuarea unui exercițiu de monitorizare la sfârșitul fiecărei perioade.

Monitorizarea periodică a conformității SM cu orientările Comisiei

Orientările strategice prevăd mai multe orientări neobligatorii ale Comisiei. Actul delegat privind CPME ar trebui să solicite statelor membre să ofere Comisiei feedback cu privire la modul, momentul și măsura în care SM intenționează să respecte o orientare. Acest lucru ar permite Comisiei să urmărească punerea în aplicare în consecință și să îmbunătățească eficiența schimbului de bune practici.

AAC consideră că o procedură de monitorizare solidă și obligatorie din punct de vedere juridic este esențială pentru a asigura impactul instrumentelor fără caracter obligatoriu.

5.3 Instituirea unui regulament OCP privind produsele de acvacultură

Stabilirea unui regulament OCP privind produsele de acvacultură este esențială pentru crearea unei identități distincte pentru acvacultură. Utilizarea ambiguă a termenului „pescuit” creează incertitudine juridică și confuzie în punerea în aplicare în statele membre. Noul regulament ar trebui să includă următoarele modificări:

Extinderea standardelor de comercializare pentru a include aspecte legate de mediu, bunăstarea animalelor și aspectele sociale

Standardele actuale de comercializare includ doar calitatea, dimensiunea, greutatea, ambalarea, prezentarea sau etichetarea produselor de acvacultură.

Evaluarea din 2019 a punerii în aplicare a standardelor de comercializare a identificat deficiențe în ceea ce privește eficacitatea standardelor în atingerea obiectivelor OCP. Evaluarea a concluzionat că standardele existente nu contribuie suficient la asigurarea unor condiții de concurență echitabile în

cea ce privește aspectele sociale și de mediu și nu îndeplinesc obiectivul de a furniza produse acvatice durabile⁴⁰.

Strategia „De la fermă la consumator” include o revizuire a standardelor de comercializare pentru un sistem alimentar echitabil, sănătos și ecologic⁴¹.

Standardele de comercializare ar trebui extinse pentru a include aspecte legate de mediu, bunăstarea animalelor și aspectele sociale, conform exemplului propus de CSTEP⁴².

Modificarea cerințelor privind informațiile obligatorii pentru consumatori, astfel cum au fost propuse de CCP/AAC.

Avizul comun CCP/AAC privind informarea consumatorilor în segmentele HORECA identifică problemele din regulamentul actual privind OCP și propune soluții pentru depășirea acestora. Noul regulament OCP privind produsele de acvacultură (și OCP privind produsele pescărești) ar trebui să ia în considerare avizul CCP/AAC.

Obiectivele OP

Actuala OCP mandatează OP să depună eforturi pentru a se asigura că produsele de piscicultură pentru hrana peștilor cu înotătoare de origine piscicolă provin din zone de pescuit gestionate în mod durabil, în timp ce obiectivele de a contribui la aprovizionarea cu alimente, de a promova standarde ridicate de calitate și siguranță alimentară și de a contribui la ocuparea forței de muncă sunt opționale. În ceea ce privește moluștele, acesta vizează doar gestionarea etichetelor de calitate.

Securitatea și aprovizionarea cu alimente, creșterea economică și ocuparea forței de muncă, bunăstarea animalelor și impactul asupra mediului sunt obiective politice care ar trebui să fie obligatorii pentru OP-uri și OIP-uri.

5.4 Modificarea cadrului juridic pentru OP-uri și OIP-uri

Recomandarea Comisiei privind stabilirea și punerea în aplicare a PPC (2014/117)⁴³ ar trebui modificată pentru a lua în considerare obiectivele revizuite ale noii OCP privind produsele de acvacultură.

AAC propune, de asemenea, modificarea Regulamentului de punere în aplicare 1419/2013 al Comisiei privind recunoașterea OP/OIP transnaționale. Acestea ar trebui să fie recunoscute și sprijinite financiar de DG MARE în cadrul gestiunii directe și nu de SM în care este înființată OP/OIP transnațională.

5.5 Îmbunătățirea coerenței dintre obiectivele politicii în domeniul acvaculturii și directivele de mediu ale UE

Majoritatea SM nu au elaborat o legislație specifică privind activitățile de acvacultură, iar majoritatea legislației UE aplicabile acvaculturii nu este specifică sectorului. Legislația UE aplicabilă în domeniul mediului constă în directive pe care autoritățile statelor membre trebuie să le transpună în regulamente aplicabile sectorului. Transpunerea în absența legislației naționale privind acvacultura poate să nu fie întotdeauna coerentă între SM sau între autoritățile din același SM. Acest lucru provoacă incertitudine în rândul operatorilor cu privire la legislația aplicabilă⁴⁴. AAC subliniază faptul

---

⁴⁰ SWD(2019) 453 final.

⁴¹ Strategia „De la fermă la consumator”, COM(2020) 381 final.

⁴² CSTEP-20-05.

⁴³ Recomandarea Comisiei din 3 martie 2014 privind instituirea și punerea în aplicare a planurilor de producție și de comercializare în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură

⁴⁴ Cadrul de reglementare și administrativ pentru acvacultură, Document de lucru al serviciilor Comisiei, SWD(2024) 95 final

că complexitatea cadrului de reglementare al UE privind acvacultura este amplificată din cauza faptului că acvaculturii i se acordă o prioritate politică redusă în SM.

Consiliul a solicitat Comisiei să prezinte o propunere de îmbunătățire a coerenței dintre obiectivele unui sector al acvaculturii durabile în creștere în UE și legislația UE în domeniul mediului⁴⁵.

AAC recomandă includerea constatărilor din propunere și luarea lor în considerare în RPA.

III. Concluzii

Comisia Europeană a anunțat „dialogul strategic privind viitorul agriculturii în UE” în discursul său privind starea Uniunii din 2023, cu referiri la importanța securității și suficienței alimentare și la impactul crescând al noilor provocări și obligații.

AAC invită instituțiile și SM UE să deschidă un dialog privind politica în domeniul acvaculturii și să treacă la etapele următoare ale RPA propuse pentru acvacultură.

AAC nu prevede crearea unei noi Direcții Generale pentru acvacultură, dar trebuie examinate și consecințele organizatorice și economice ale punerii în aplicare și gestionării noii politici. AAC propune să se ia în considerare crearea unei unități separate privind acvacultura.

AAC recomandă DG MARE să asigure consultarea în timp util a AAC în elaborarea și punerea în aplicare a RPA.

Noua politică propusă de UE privind acvacultura este prezentată mai jos.

---

⁴⁵ Concluziile Consiliului privind Raportul special nr. 25/2023 al Curții de Conturi Europene referitor la politica UE în domeniul acvaculturii, 2024

Tratatul privind Uniunea Europeană

Regulamentul FEAMPA	Regulamentul CCD	Regulamentul PCP	Regulamentul OCP	Acvacultură Durabilitate Regulament
	Decizie delegată Decizia de punere în aplicare	Obiective Orientări CE fără caracter obligatoriu SM PSNM Cele mai bune practici pentru schimbul între SM Coordonare CE PSNM AAC (MAA) Regulamente delegate AAC	Obiective Informații pentru consumatori Standarde de piață Organizații de producători (OP) Regulamente de punere în aplicare OP Recomandările Com. OP	Obiective de aprovizionare Achiziții publice (Indicatori) (CPME)

Act juridic privind CPME: Obiectivele de creștere ale SM, indicatorii privind durabilitatea, PSNM/orientările strategice, orientările Comisiei

Politici orizontale ale UE și legislație/guvernare a SM privind acvacultura

Amendamente

Elemente noi

Consiliul consultativ pentru acvacultură (AAC)

Rue Montoyer 31, 1000 Bruxelles, Belgia

Tel.: +32 (0) 2 720 00 73

E-mail: secretariat@aac-europe.org

Twitter: @aac_europe

www.aac-europe.org